

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.026/2023/6.

A felperesek:

I.rendű: I.rendű felperes neve (címe)

III. rendű: III.rendű felperes neve (címe)

IV. rendű: IV.rendű felperes neve (címe)

V. rendű: V.rendű felperes neve (címe)

VI. rendű: VI.rendű felperes neve (címe)

VII. rendű: VII.rendű felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Mészáros Milán György ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperesi kft. neve (székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Ugrin Tamás Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Ugrin Tamás, címe)

A per tárgya:

Szolgálati idő elismerése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék 5.M.70.133/2022/20.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 5.M.70.133/2022/21.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 95 250 (kilencvenötezer-kettőszázötven) forint perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 492 490 (négy száz kilencvenkettő ezer-négy száz kilencven) forint másodfokú eljárási illeték az állam terhére marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] Az I. rendű felperes 2007. október 01-től állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű munkajogviszonyban, audiológiai asszisztensi munkakörben. A felek 2021. február 25. napján egészségügyi szolgálati munkaszerződést kötöttek, mely alapján az alperes az I. rendű felperest 2021. március 01. napjától határozatlan időtartamra egészségügyi szolgálati jogviszony keretében foglalkoztatta, asszisztensi munkakörben. A munkaszerződésben rögzítették a felek, hogy a felperes szolgálati elismerésre jogosító jogviszonyának kezdete 1987. augusztus 01., heti munkaideje 30 óra, D12 fizetési fokozatba tartozik, illetménye havi bruttó 229 300.- forint, illetményen felüli juttatása asszisztensi pótlék címén 5.400.- forint, munkáltatói döntésen alapuló juttatás címén 29 062.- forint. A 2021. október 21. napján kelt munkaszerződés módosítással 2021. november 01-től a felperest az alperes a 10-es fizetési fokozatba sorolta be, illetménye havi bruttó 181 700.- forint, illetményen felüli juttatása asszisztensi pótlék címén 3 600.- forint, heti munkaideje 20

óra. Az I. rendű felperes összes egészségügyi szolgálati jogviszonya 2021. február 28-ig 33 év 7 hónap 0 nap.

[2] A III. rendű felperes 2000. március 13-tól állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű munkajogviszonyban, asszisztensi munkakörben. A felek 2021. február 25-én egészségügyi szolgálati munkaszerződést kötöttek, mely alapján az alperes a III. rendű felperest 2021. március 01. napjától határozatlan időtartamra egészségügyi szolgálati jogviszony keretében foglalkoztatta egészségügyi operátor munkakörben. A munkaszerződésben rögzítették a felek, hogy a felperes szolgálati elismerésre jogosító jogviszonyának kezdete 1980. október 06., D14 fizetési fokozatba tartozik, illetménye havi bruttó 315 100,- forint, illetményen felüli juttatása munkáltatói döntésen alapuló juttatás címén 89 900,- forint. A 2021. október 29-én kelt munkaszerződés módosítással 2021. november 01. napjától a III. rendű felperes E14 fizetési fokozatba sorolta be, illetménye havonta bruttó 379 800,- forint, illetményen felüli juttatása munkáltatói döntésen alapuló juttatás címén 25 200,- forint. Az egészségügyi szolgálati jogviszonya az alperesnél 2022. október 31. napján megszűnt. Az III. rendű felperes összes egészségügyi szolgálati jogviszonya 2021. február 28-ig 40 év 4 hónap 24 nap.

[3] A IV. rendű felperes 2008. szeptember 15-től állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű munkajogviszonyban, szakasszisztens munkakörben. A felek 2021. február 25-én egészségügyi szolgálati munkaszerződést kötöttek, mely alapján az alperes a IV. rendű felperest 2021. március 01. napjától határozatlan időtartamra egészségügyi szolgálati jogviszony keretében foglalkoztatta, szakasszisztensi munkakörben. A munkaszerződésben rögzítették a felek, hogy a IV. rendű felperes szolgálati elismerésre jogosító jogviszonyának kezdete 1993. augusztus 03., az E10 fizetési fokozatba tartozik, illetménye havi bruttó 346 900,- forint, illetményen felüli juttatása asszisztensi pótlék címén 7 200,- forint, munkáltatói döntésen alapuló juttatás címén 35 041,- forint. Az IV. rendű felperes összes egészségügyi szolgálati jogviszonya 2021. február 28-ig 27 év 6 hónap 26 nap.

[4] Az V. rendű felperes 1995. október 01-től állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű munkajogviszonyban, szakasszisztensi munkakörben. A felek 2021. február 25-én egészségügyi szolgálati munkaszerződést kötöttek, mely alapján az alperes a V. rendű felperest 2021. március 01. napjától határozatlan időtartamra egészségügyi szolgálati jogviszony keretében foglalkoztatta, szakasszisztensi munkakörben. A munkaszerződésben rögzítették a felek, hogy az V. rendű felperes szolgálati elismerésre jogosító jogviszonyának kezdete 1995. június 21., E09 fizetési fokozatba tartozik, illetménye havi bruttó 338 600,- forint, illetményen felüli juttatása asszisztensi pótlék címén 7 200,- forint, munkáltatói döntésen alapuló juttatás címén 147.279,- forint. A 2021. május 04-én kelt munkaszerződés módosítással 2021. március 01. napjára visszaható hatállyal módosították a munkaszerződést, az V. rendű felperes munkaköre ápoló, F09 fizetési fokozatba sorolta be, illetménye havi bruttó 431 500,- forint, illetményen felüli juttatása asszisztensi pótlék címén 7 200,- forint, munkáltatói döntésen alapuló juttatás címén 54 379,- forint. Az V. rendű felperes összes egészségügyi szolgálati jogviszonya 2021. február 28-ig 25 év 8 hónap 9 nap.

[5] A VI. rendű felperes 2011. február 07-től állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű munkajogviszonyban, asszisztens munkakörben. A felek 2021. február 25-én egészségügyi szolgálati munkaszerződést kötöttek, mely alapján az alperes a VI. rendű felperest 2021. március 01. napjától határozatlan időtartamra egészségügyi szolgálati

jogviszony keretében foglalkoztatta, szakasszisztensi munkakörben. A munkaszerződésben rögzítették a felek, hogy a VI. rendű felperes szolgálati elismerésre jogosító jogviszonyának kezdete 1989. november 29., E11 fizetési fokozatba tartozik, illetménye havi bruttó 355 100,- forint, illetményen felüli juttatása asszisztensi pótlék címén 7 200,- forint, munkáltatói döntésen alapuló juttatás címén 28 827,- forint. A VI. rendű felperes összes egészségügyi szolgálati jogviszonya 2021. február 28-ig 31 év 3 hónap 1 nap.

[6] A VII. rendű felperes 2007. január 01-től állt az alperes alkalmazásában határozatlan idejű munkajogviszonyban, asszisztensi munkakörben. A felek 2021. február 25-én egészségügyi szolgálati munkaszerződést kötöttek, mely alapján az alperes a VII. rendű felperest 2021. március 01. napjától határozatlan időtartamra egészségügyi szolgálati jogviszony keretében foglalkoztatta, szakasszisztensi munkakörben. A munkaszerződésben rögzítették a felek, hogy a VII. rendű felperes szolgálati elismerésre jogosító jogviszonyának kezdete 1986. augusztus 01., E12 fizetési fokozatba tartozik, illetménye havi bruttó 363.300,- forint, illetményen felüli juttatása asszisztensi pótlék címén 7.200,- forint, munkáltatói döntésen alapuló juttatás címén 32 776,- forint. Az I. rendű felperes összes egészségügyi szolgálati jogviszonya 2021. február 28-ig 34 év 7 hónap 01 nap.

[7] Az alperes a korábbi munkajogviszonyban I. rendű felperesnek a 30 év, a III. rendű felperesnél a 40 év, IV. rendű felperesnek a 25 év, V. rendű felperesnek a 25 év, a VI. rendű felperesnek a 30 év, a VII. rendű felperesnek a 30 év után jubileumi jutalmat nem fizetett.

[8] Az alperes nem fizette meg az egészségügyi szolgálati jogviszonya alapján az I. rendű felperesnek a 30 év után a 3 havi, a III. rendű felperesnek a 40 év után az 5 havi, IV. rendű felperesnek a 25 év után a 2 havi, V. rendű felperesnek a 25 év után a 2 havi, a VI. rendű felperesnek a 30 év után 3 havi, a VII. rendű felperesnek a 30 év után a 3 havi illetménynek megfelelő összeget.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[9] A felperések keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy fizessen meg

– I. rendű felperes részére 791.286 forint szolgálati elismerés alapján járó juttatást, és annak 2022. január 01. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát;

– III. rendű felperes részére 2.025.000 forint szolgálati elismerés alapján járó juttatást, és annak 2022. január 01. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát;

– IV. rendű felperes részére 778.282 forint szolgálati elismerés alapján járó juttatást, és annak 2022. január 01. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát;

- V. rendű felperes részére 986.158 forint szolgálati elismerés alapján járó juttatást, és annak 2022. január 01. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát;
- VI. rendű felperes részére 1.173.369 forint szolgálati elismerés alapján járó juttatást, és annak 2022. január 01. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát;
- VII. rendű felperes részére 1.209.828 forint szolgálati elismerés alapján járó juttatást, és annak 2022. január 01. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

[10] A felperesek, mint együttes jogosultak kérték kötelezni az alperest a felszámított perköltség megfizetésére.

[11] A felperesek a kereseti kérelmük jogalapjaként az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény (a továbbiakban: Eszjtv.) 9. § (1) és (2) bekezdésére, az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek szolgálati elismerésével kapcsolatos egyes intézkedésekről szóló 664/2021. (XII.1.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. §-ra, 2. § (1), (6) és (7) bekezdésére, valamint a Ptk. 6:48. §-ra hivatkoztak.

[12] A keresetüket azzal indokolták, hogy a 2021. február 25-én megkötött egészségügyi szolgálati munkaszerződések rögzítették a szolgálati elismerésre jogosító jogviszony kezdetét, az addig elismert szolgálati jogviszony töltött időt, melyet az alperesnek a Korm. rendelet 1. §-a alapján, az ott meghatározott szolgálati elismerésre jogosító jogviszonyok figyelembevételével újra kellett számolnia. Tekintettel arra, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött idő -a 2021. március 1-i létesítést követően meghaladta- az I. rendű felperesnél a 30 évet, a III. rendű felperesnél a 40 évet, IV. rendű felperesnél a 25 évet, V. rendű felperesnél a 25 évet, VI. rendű felperesnél a 30 évet, és a VII. rendű felperesnél a 30 évet, a Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése a szerint jogosulttá vált az Eszjtv. 9. §-a alapján az I. rendű felperes 30 év szolgálati jogviszony után 3 havi, III. rendű felperes 40 szolgálati jogviszony után 5 havi, IV. rendű felperes 25 év szolgálati jogviszony után 2 havi, V. rendű felperes 25 év szolgálati jogviszony után 2 havi, VI. rendű felperes 30 év szolgálati jogviszony után 3 havi, VII. rendű felperes 30 év szolgálati jogviszony után 3 havi illetménynek megfelelő összegre, melyet az alperes 2021. december 31-ig elmulasztott megfizetni.

[13] Azösszecszerűség körében előadták, hogy számításuk alapját a 2021. március 01-től hatályos össz-illetményük képezte, azzal, hogy az V. rendű felperes a 2021. május 24. napján kelt 2021. március 01-jére visszaható hatályú munkaszerződés módosításban meghatározott össz-illetménnyel számolt, az I. rendű felperes, a III. rendű felperes figyelmen kívül hagyta azon munkaszerződés módosításokat, melyek 2021. november 01-től illetményváltozást eredményeztek. Jogalapként az Eszjtv. 8. § (1) bekezdését jelölték meg, hivatkozva arra, hogy az illetmény az alapilletményből, az illetményen felüli pótlékból, valamint a munkáltatói döntésen alapuló juttatásból tevődik össze.

[14] Az alperes ellenkérelmében a keresetek elutasítását, valamint a felperesek perköltségben marasztalását kérte. Vitatta a keresetek jogalapját, összecszerűségét.

[15] Kifejtette, hogy a felperesek esetében az egészségügyi szolgálati jogviszony keletkezését megelőzően összeszámításra kerültek a különböző munkahelyeken figyelembe vehető szolgálati idők. A szolgálati jogviszonyuk létesítésekor az egészségügyi szolgálati jogviszonya meghaladta az I. rendű felperesnek a 30 évet, a III. rendű felperesnek a 40 évet, a IV. rendű felperesnek a 25 évet, az V. rendű felperesnek a 25 évet, a VI. rendű felperesnek a 30 évet, a VII. rendű felperesnek a 30 évet, a Korm. rendelet 1. §-ában meghatározott három jogszabály alapján végzett számítás nem eredményezett magasabb egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időt, ezért a felpereseket nem illeti meg az Eszjtv. 9. §-ában meghatározott szolgálati elismerés alapján járó illetmény. Kifejtette, hogy a Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés értelmezése szerint a felpereseket az Eszjtv. 9. §-a alapján a megfelelő fokozatú szolgálati elismerés az esetben illetné meg, amennyiben a Korm. rendelet 1. §-ában meghatározott új számítás szerint érnék el, vagy haladnák meg a 25, 30, 40 évet.

[16] Az összegszerűség körében arra hivatkozott, hogy a szolgálati elismerés összegének megállapításakor az illetményen felüli juttatások (pótlék, munkáltatói döntésen alapuló juttatás) nélküli illetmény az irányadó az Eszjtv. 8. § (1) és (6) bekezdés alapján. Ez alatt az I. rendű felperesnél 2021. november 01. napjától havi bruttó 181 700.-forint, a III. rendű felperesnél 2021. november 01. napjától havi bruttó 379 800.-forint, a IV. rendű felperesnél 2021. március 01. napjától havi bruttó 346 900.-forint, az V. rendű felperesnél 2021. március 01. napjától havi bruttó 431.500.-forint, a VI. rendű felperesnél 2021. március 01. napjától havi bruttó 355 100.-forint, a VII. rendű felperesnél 2021. március 01. napjától havi bruttó 363 300.-forint illetmény értendő.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[17] A Szegedi Törvényszék 5.M.70.133/2022/20. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg

– az I. rendű felperesnek 545 100.- (Ötszáznegyvenötezer-száz) forint szolgálati elismerés alapján járó juttatást és ezen összeg után 2022. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot,

– a III. rendű felperesnek 1 899 000.- (Egymillió-nyolcszázkilencvenkilencezer) forint szolgálati elismerés alapján járó juttatást és ezen összeg után 2022. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot,

– a IV. rendű felperesnek 693 800.- (Hatszázkilencvenháromezer-nyolcszáz) forint szolgálati elismerés alapján járó juttatást és ezen összeg után 2022. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot,

– a V. rendű felperesnek 863 000.- (Nyolcszázhatvanháromezer) forint szolgálati elismerés alapján járó juttatást és ezen összeg után 2022. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot,

– a VI. rendű felperesnek 1 065 300.- (Egymillió-hatvanötezer-háromszáz) forint szolgálati elismerés alapján járó juttatást és ezen összeg után 2022. január 1. napjától a kifizetés napjáig járóan késedelmi kamatot,

– a VII. rendű felperesnek 1 089 900.- (Egymillió-nyolcvankilencezer-kilencszáz) forint szolgálati elismerése alapján járó juttatást és ezen összeg után 2022. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot.

[18] Ítéletében felhívta az Eszjtv. 8. § (1), (3), (6), (9) bekezdését, a 9. § (1) bekezdését, a 661/2021. Kormányrendelet (Korm.r.) 2. § (1), (3), (4) és (6) bekezdéseit.

[19] Kifejtette, hogy a Kormány a koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény 2.§ (1) bekezdés szerinti felhatalmazás alapján a veszélyhelyzet idejére az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek munkájának elismerésére a 2021. január 01-től hatályos Eszjtv. 9.§ rendelkezéseitől eltérő rendelkezéseket rendelt el alkalmazni meghatározott ideig, azaz 2021 december 2-től a koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény hatályvesztéséig, bevezetve a szolgálati elismerés kifizetésének új eljárásrendjét.

[20] Értelmezése szerint a Korm. rendelet jogalkotói célja az egészségügyben dolgozó személyek egészségügyi tevékenységgel eltöltött idejének elismerése a vészhelyzet idejére. A jogalkotó a Korm. rendelet 1. §-ában az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időszámításhoz három jogszabály együttes alkalmazását rendelte el, meghatározta ezzel azokat a jogviszonyokat, amelyeket kötelezően be kell számítani, ez pedig újraszámolási kötelezettséget rótt a munkáltatóra függetlenül attól, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszony Eszjtv. hatályba lépése előtt, vagy azt követően keletkezett.

[21] A Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése a veszélyhelyzet idejére az Eszjtv. 9. § (2) bekezdésében meghatározott szolgálati időnek megfelelő fokozatú szolgálati elismerés kifizetésének feltételét ahhoz kötötte, hogy a fentiek szerint elvégzett számítás alapján kapott szolgálati idő a szolgálati jogviszony létrejötte után elérte, vagy meghaladta a 25, 30, vagy 40 év szolgálati időt. Ezzel a jogalkotó visszaható hatállyal rendezte a szolgálati elismerés kifizetésének rendjét, kompenzálva a jogviszonyváltás miatti számítási alapváltozást, megteremtve a kifizetés jogalapját arra az esetre is, ha a jogviszonyváltás miatt az egészségügyi dolgozók túllépte valamely szolgálati elismerési fokozat szerinti időt. A Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése nem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, hogy a szolgálati elismerésből kizártak azok a személyek, akiknél egészségügyi szolgálati viszony létrejöttét megelőzően összeszámításra kerültek a különböző munkahelyeken figyelembe vehető idők, és az a jogviszonyváltás miatt meghaladta a szolgálati elismerésre jogosító időt.

[22] Rögzítette, hogy a felek között a szolgálati idő mértéke nem volt vitás, ezért az I., a VI., és a VII. rendű felpereseket 30 év szolgálati jogviszony után három havi, a III. rendű felperest 40 év szolgálati jogviszony után öt havi, a IV. és V. rendű felpereseket 25 év szolgálati jogviszony után két havi illetménynek megfelelő összeg illeti meg.

[23] A szolgálati elismerés számításának alapjául szolgáló illetmény vonatkozásában osztotta az alperes álláspontját és az I. rendű felperes esetében havi bruttó 181 700 forinttal, a III. rendű felperesnél 379 800 forinttal, a IV. rendű felperesnél 346 900 forinttal, az V. rendű felperesnél 431 500 forinttal, a VI. rendű felperesnél 355 100 forinttal, a VII. rendű felperesnél 363 300 forinttal számolt.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[24] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes élt fellebbezéssel, melyben kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a felperesek keresetét utasítsa el, valamint kötelezze a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján az első- és másodfokú perköltség viselésére azzal, hogy a jogi képviselő áfa fizetésére köteles.

[25] Álláspontja szerint az ítélet anyagi jogszabályba ütközik, a perbeli követelés megítélése szempontjából lényeges jogszabályok szövegével ellentétes, azokból és a megállapított tényállásból nem vezethető le, önmagának ellentmondó, így megalapozatlan és jogszabálysértő.

[26] Rögzítette, hogy az ítéletben meghatározott felperesi szolgálati időket, valamint az ítélet összecszerúségét annak számszaki levezetését nem vitatja.

[27] A jogalap tekintetében kiemelte, hogy a 664/2021. (XII. 1.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése egyértelműen úgy fogalmaz, hogy annak jár szolgálati elismerés, akinek a figyelembe vehető időtartama az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttét követően ér el, vagy halad meg valamely elismerésre jogosító fokozatot.

[28] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet gondolatmenetének hibája leginkább az ítélet [36] pontjában nyilvánul meg, mely szerint „A Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése nem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, hogy a szolgálati elismerésből kizártak azok a személyek, akiknél egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttét megelőzően összeszámításra kerültek a különböző munkahelyeken figyelembe vehető idők, és az a jogviszonyváltás miatt meghaladta a szolgálati elismerésre jogosító időt.” A felperesek szolgálati elismerésre jogosító ideje azonban nem a jogviszonyváltás miatt haladta meg az elismerésre jogosító időt, hanem a rá vonatkozó Eütev. és Kjt. szabályok miatt már évekkel korábban is ekként tartotta számon a szolgálati idejüket az alperes. A felperesek szolgálati idejére az új számítási mód semmilyen hatást nem gyakorolt, kinek-kinek egyetlen nappal nőtt meg a szolgálati ideje, ahhoz képest, amikor az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejött. Ez pedig szolgálati elismerésre jogosító tartam elérését vagy meghaladását nem eredményezte egyik felperesnél sem.

[29] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság következtetése szemben áll a jogszabály egyértelmű megfogalmazásával, és olyan kiterjesztését eredményezi a szabályozásnak, amely ellentétes a szöveggel. A felperesek esetében a szolgálati elismerésre jogosító időtartam időpontjának elérése minden esetben megelőzi az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttének időpontját. Az Eszjtv. hatályba lépéséig tartó időszakban pedig nem

volt olyan jogszabály, amely az Mt. hatálya alatt álló alperest a nála, vagy más munkáltatónál eltöltött és összeszámított jogviszonyok tartalma alapján bármilyen jogcímen jutalom/elismerés megfizetésére kötelezte volna.

[30] A felpereseknek a 664/2021. (XII. 1.) Korm. rendelet szerint akkor járt volna az Eszjtv.-ben rendszeresített szolgálati elismerés, ha 2021. február 28-án figyelembe vehető szolgálati idejük az Eszjtv. az Eszjtv.vhr. és a 664/2021. (XII. 1.) Korm. rendelet valamelyik rendelkezése nyomán, a bevezetett új számítási módra tekintettel 2021. március 1-jén vagy ezt követően már elérte, vagy meghaladta volna a figyelembe vehető szolgálati időt. Ilyen „elérés” és/vagy „meghaladás” nem történt a felperesek esetében. Visszamenőleges fizetési kötelezettséget levezetni pedig az Eszjtv. és kapcsolódó kormányrendelet egyikének rendelkezéseiből sem lehet.

[31] Utalt arra, hogy az alperes részére állami keretből biztosított 198 481 000 forint támogatást kifizette a szolgálati elismerésre jogosult, a jogszabályban megjelölt munkavállalói kör részére.

[32] A felperesek ellenkérelmükben kérték, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben, valamint kötelezze az alperest a másodfokú eljárással kapcsolatos költségei megfizetésére, melyet megbízási szerződés alapján 75 000 + áfa összegben határozott meg.

[33] Álláspontjuk szerint nem értelmezhető úgy az ítélet, hogy a kötelező szolgálati idő újraszámolása eredményezte volna önmagában a szolgálati elismerés jogalapját, az újraszámítás igazolta azt, hogy a megfelelő szolgálati idő letöltésre került, ezért ennek alapján jár a szolgálati elismerés a munkavállalóknak.

[34] A Korm. rendelet 2. § (1) bekezdésével kapcsolatban kifejtette, hogy azt csak úgy lehet értelmezni, hogy azok a személyek, akik megszerezték a jogszabály szerinti szolgálati időt, azok a jogszabály alapján és a jogalkotó szándéka szerint szolgálati elismerésre jogosultak. Az ezzel ellentétes alperesi jogértelmezés azt eredményezné, hogy a szolgálati elismerésre jogosulttá vált személyek nem részesülhetnek a szolgálati elismerésben, ez pedig nyilvánvalóan nem lehetett a jogalkotó szándéka. Az elsőfokú bíróság megvizsgálta és megállapította, hogy a felperesek vonatkozásában nincs kifizetési korlát, mert a munkavállalók a betöltött szolgálati idő alapján még nem részesültek korábban szolgálati elismerésben.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[35] Az ítéltábla az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülmény fennálltának hiányában – felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján – az erre irányuló fellebbezési kérelemre és fellebbezési ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolta figyelemmel arra, hogy ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[36] A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel az ítéltábla az alábbiakat emeli ki.

[37] Az alperes fellebbezésében lényegében arra hivatkozott, hogy a 664/2021. (XII. 1.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése értelmezése szerint az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttét követően kell, hogy elérje a munkavállaló a szolgálati elismerésre jogosító fokozatot, a felpereseknél ez az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejötte előtt történt meg, ezért nem jogosultak a szolgálati elismerésre.

[38] A szolgálati elismerés vonatkozásában a kiindulópontot az Eszjtv. 9. §-a jelenti, mely (1) bekezdése szerint a 25, 30, illetve 40 év egészségügyi szolgálati jogviszonnyal rendelkező egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek szolgálati elismerés jár. A (2) bekezdés kimondja, hogy a szolgálati elismerés a) 25 év jogviszony esetén két havi, b) 30 év jogviszony esetén három havi, c) 40 év jogviszony esetén öt havi illetménynek megfelelő összeg.

[39] A juttatás igénybevételét a Korm. rendelet szabályozza, melynek 1.§-a alapján az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény (a továbbiakban: Eszjtv.) 9. §-a alkalmazásában egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időnek kell tekinteni: a) az Eszjtv. 8. § (9) bekezdése, b) az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény végrehajtásáról szóló 528/2020. (XI. 28.) Korm. rendelet 4. § (3) bekezdése, és c) az egyes, az egészségügyi szolgálati jogviszonnyal összefüggő veszélyhelyzeti szabályokról szóló 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 16. § (5) bekezdése szerinti jogviszonyban eltöltött időtartamot is, függetlenül attól, hogy az adott jogviszony az Eszjtv. hatálybalépése előtt vagy azt követően jött létre.

A 2. § (1) bekezdése szerint, ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek az 1. § alapján figyelembe vehető időtartam alapján számított szolgálati ideje az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttét követően elérte vagy meghaladta a szolgálati elismerésre jogosító – az Eszjtv. 9. § (2) bekezdésben meghatározott – időt az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy – a (4), (6) és (7) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – jogosult a szolgálati elismerésnek az így megállapított szolgálati idő szerinti fokozatára.

[40] Az ítéltáblának a felek közötti - eltérő jogértelmezéséből adódó - ellentmondást a jogszabály céljának meghatározásával, és a jogszabály szövegének nyelvtani értelmezésével kellett feloldania, tehát azt kellett meghatározni, hogy mit takar az a jogszabályi feltétel, hogy „az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttét követően elérte vagy meghaladta a szolgálati elismerésre jogosító időt”.

[41] Magyarország Alaptörvénye 28.cikkének második fordulata alapján a jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló indokolását kell figyelembe venni.

[42] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a jogalkotó célja az Eszjtv. 9.§-ából, és a Kormányrendelet elnevezéséből kitűnően az egészségügyben dolgozók egészségügyi tevékenységgel eltöltött idejének az elismerése. A Kormányrendelet 1.§ c)

pontja egyértelműen úgy rendelkezik, hogy figyelembe kell venni az 1.§-ban meghatározott jogviszonyban eltöltött időtartamot, függetlenül attól, hogy az adott jogviszony az Eszjtv. hatálybalépése előtt, vagy azt követően jött létre. Ebből kitűnően a jogalkotó nem az Eszjtv. hatálybalépéséhez, hanem a szolgálati időtartamhoz kötötte az elismerést, tehát a célja a hosszú ideje fennálló, egészségügyi tevékenységgel eltöltött idő elismerése volt.

[43] A nyelvtani értelmezés a jogszabályban szereplő szavak, kifejezések, fogalmak, illetve mondatrészek elemzését, illetve azok összevetését jelenti. Jelen esetben az „elérte” vagy „meghaladta” szavakat a hétköznapi életben használt és elterjedt értelme szerint kell figyelembe venni.

[44] A felek között az nem volt vitás, hogy az a kitétel, hogy az „egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttét követően elérte” arra vonatkozik, hogy ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy 2021. március 1. után eléri az Eszjtv. 9. § (2) bekezdésében meghatározott időtartamot, akkor válik jogosulttá a szolgálati elismerésre. Jelen perben azonban a felpereseknek már a szolgálati jogviszonyuk létesítését megelőzően elérte a szolgálati idejük az elismerésre jogosító időtartamot.

[45] A „meghaladta” szó jelentésénél a fentiekben meghatározott jogalkotói célt, a hétköznapi életben is használt „meghaladta” szót, és a jogszabályi környezetet (Kormányrendelet 1.§-a) együttesen vizsgálva a Kormányrendelet 2.§ (1) bekezdése helyesen úgy értelmezhető, hogy a jogalkotó szándéka abban állt, hogy az egészségügyi dolgozó akkor is jogosult legyen ezen juttatásra, ha az arra jogosító időtartamot az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejötténél korábban érte volna el. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a szolgálati idő számításánál nincs jelentősége annak, hogy a jogviszonyváltás miatt haladta-e meg a szolgálati elismerésre jogosító időt.

[46] Az alperes által sem vitatottan meghaladta az I. rendű felperesnél a 30 év, a III. rendű felperesnél 40 év, IV. rendű felperesnél a 25 év, V. rendű felperesnél a 25 év, VI. rendű felperesnél a 30 év, VII. rendű felperesnél is a 30 év egészségügyi szolgálati jogviszonyt, mely után az I. rendű felperest 3 havi, a III. rendű felperes 5 havi, a IV. rendű felperest 2 havi, az V. rendű felperes 2 havi, a VI. rendű felperest 3 havi, a VII. rendű felperest szintén 3 havi illetménynek megfelelő összeg illette meg.

[47] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges tényállást kellő mértékben feltárta, azt a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg és abból a jogszabályok helyes értelmezésével helytálló következtetésre jutott, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[48] A másodfokú eljárásban az alperes teljes mértékben pervesztes lett, ezért az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított 95 250 (75 000 + 20 250 forint áfa) összegű perköltség megfizetésére.

[49] A 6 156 100 forint pertárgyérték figyelembevételével a fellebbezési illeték mértékének megállapítása az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdésén alapul. Az alperest személyes illetékmentesség illeti meg, ezért a le nem rótt 492 490 forint fellebbezési eljárási illeték az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Szeged, 2023. június 22.

Dr. Gál Attila s.k.

Dr. Tolna András s.k.

Dr. Dobler László s.k.

a tanács elnöke, előadó bíró

táblabíró

táblabíró